

Legitimistov, vsled teh ponesrečenih poizkusov, in bonapartistov, vsled smrti Napoleonovega sina, se po Filipovem mnenju ni bilo več bati. Ker je imela ministrska trojica Broglie-Guizot-Thiers za seboj večino državnega zbora, bi bil človek že skoraj upal na mir. A kljub temu in ravno raditega je bila večina naroda proti vladi, ker je volilni red dajal le manjšini naroda moč in silo v roke.

Republikanci so neprestano ščuvali narod s kri-
vičnim volilnim redom. In veliko so jim pripomogli
socialistični preroki in pridigarji, ki so vstali tiste
dni. Saint-Simon in pristaši so hoteli preustrojiti vse
družabno življenje in izenačiti vsak razloček med
stanovi. Vse to so hoteli doseči z delom in znanostjo,
izključili pa so vse znanosti razen prirodoslovja,
ki jim je bilo vir in podlaga vse vede in resnice.
— Proudhon je deklamiral svojo veliko frazo: „Last-
nina je tatvina!“ in ljudstvo mu je navdušeno plo-
skalo. Naposled pa je povedal Louis Blanc, da ostane
vse pri starem, dokler ne dobijo tudi siromaki enakih
političnih pravic z drugimi stanovi in v sorazmernem
število svojih zastopnikov v državnem zboru. Te
besede so bile podlaga zvezi republikancev in socia-
listov proti meščanskemu kralju. Že v novembru
l. 1832. je streljal nanj Bergeron, pa ga ni zadel.
Le skrb in pazljivost policije je varovala kralja.
Republikanci so snovali tajna društva, v katerih so
organizirali narod in ga ščuvali proti vladi in proti
kralju. V Lyonu so se v aprilu l. 1834. uprli brez-
poselni delavci in se celih pet dni ustavljali kraljevi

vojski. V Parizu je bilo dan pred uporom polovljenih
stopetdeset republikanskih vodnikov; kljub temu je
upor izbruhnil; tako je bilo tudi v drugih mestih
precej nereda in nemira. Vlada je povsod premagala
v krvavem boju s silo in orožjem uporno množico.
In še toliko bolj je bilo utrjeno njeno stališče, ko si
je pridobila pri volitvah okoli sedemdeset novih
glasov.

Revolucionarji so pa medtem naskrivnem toliko
bolj delali proti kralju. Na dan pete obletnice julijske
revolucije, 28. julija, je ogledoval kralj s svojimi tremi
sinovi meščansko gardo. Pri tem je razstrelil Korsi-
kanec Fieschi peklenski stroj; osemnajst oseb je ob-
ležalo mrtvih, med njimi maršal Mortier in več drugih
višjih častnikov, ranjenih je bilo enainštirideset oseb.
Louis Filip je ostal nepoškodovan, tako tudi dva
njegova sinova, tretji pa je dobil malo rano. Dne
26. julija 1836. leta je streljal nanj fanatičen republi-
kanec Alibaud.

Še od druge strani je pretila Ludovikovi kroni
nevarnost. Po smrti Napoleonovega sina si je lastil
pravice do krone Louis Napoleon, sin nekdanjega
holandskega kralja, brata Napoleona I. Dne 29. okto-
bra je prišel s pomočjo vdanih mu častnikov v
Straßburg, kjer ga je predstavil vojaštvu polkovnik
Vaudrey preoblečenega v cesarsko opravo. Nekaj
vojakov ga je pozdravilo z navdušenjem: „Živel
cesar!“, drugi pa so se postavili, prijeli njega in
njegove pristaše. Naposled je morala njegova mati
Hortenza prositi milosti zanj. (Konec.)

